

In de vaart der.....tja
- Paul Vleugels -

Heerlijk, het idee dat Mieke zit te ploeteren op deze nieuwsbrief en de website, terwijl ik lig te luieren in de trein naar Mongolië. De afgelopen maanden hebben we zitten broeden en 'zwoegen' op de website en zoals altijd breng ik enkel de woordjes in en dat zijn er meestal teveel en doet Mieke de rest (inclusief de woordjes er weer uitgooien). Zo ook nu. Als ze elektriciteit hebben in dat Ulan Bator, Mongolië zal ik mijn best doen om eens te kijken hoe alles vorm krijgt!

Op de website zijn we begonnen met een duidelijke scheiding aan te brengen tussen doelen in Gosok Ladang: sponsoring van monniken en projecten zowel in de Ladang als het klooster Sera en doelen in Bylakuppe/Ghulladahalli: sponsoring van kinderen in zowel Bylakuppe/Ghulladahalli (old camp 5/6) als Hunsur (meerdere vluchtelingenkampen ongeveer 40 kilometer ten oosten van de Bylakuppe) en projecten enkel in Bylakuppe/Ghulladahalli. Al deze activiteiten zijn in Zuid India (ongeveer 100 kilometer ten westen van Mysore) in Karnataka State. Zoals in vorige nieuwsbrieven en het jaarverslag al ter sprake kwam vormen deze doelen onze kernactiviteit en zijn ook de financiën inclusief de administratieve onkosten/vergoeding

erop gericht om dit alles in balans te houden. De onstuimige groei van de eerste jaren is gestabiliseerd tot een rustige groei welke wij daardoor ook goed kunnen sturen ondersteunen en verantwoorden. Op deze manier ontstaat de ruimte voor andere doelen maar later hierover meer.

Het afgelopen jaar werd ook een jaar waarin vanuit verschillende hoeken de meest uiteenlopende verzoeken kwamen, vèél verzoeken. Sommige vanuit de Ladang: zoals een mail of er al genoeg geld was ontvangen zodat men iemand kon laten opereren maar vaak ook van daarbuiten. Zelfs Peter in het bestuur kwam soms met de vraag 'wat heb je met dat Taiwan en wie belt jou toch steeds vanuit dat Chengdu en waar ligt dat eigenlijk?'. Terwijl Mieke onlangs eens zuchtend vroeg 'oh welke Gelek bedoel je nu weer?'. Dit alles past bij hoe maak je dingen inzichtelijk en daardoor overdraagbaar! Of zoiets? Maar bij mij gevoel was er ook een gevoel van onrust, dat het allemaal wel 'groots' groeide, maar daardoor ook niet meer vrijblijvend was. Enerzijds heb ik de ruimte om het nog groter te laten groeien anderzijds benauwde het ook. Wat met mijn idee om nog eens wat anders te gaan doen: zeg ontwikkelingshulp in Afrika? Dat lijkt me heerlijk! Monique en Peter nemen dan toch gewoon alles even over! Tot hun (mijn) schrik zagen zij dat ook hele-

maal (niet) zitten! Was natuurlijk ook niet een echt realistisch doel. Het hele jaar stond dit dus centraal in onze vergaderingen en nog meer daarbuiten in lange gesprekken. In onderling vertrouwen zag ik mijn toekomst (en die van Peter en Monique) tot ... vullen met mogelijkheden. We zijn veertigers, ja ja, maar er was meer! Hoe kan je vrijwilligers echt tot hun recht laten komen? Hoe zorg je dat extra activiteiten zich zelf bedruipen en niet alleen financieel maar ook in haalbare tijdsinvestering? Hoe zorg je, en dat is voor mij heel belangrijk, dat je inzet integer is, omdat elk doel, elke handeling aan je wordt verbonden en eindeloos gewogen? Gesprekken in Parijs binnen het centrum Detchene Eusel Ling en met Nathalie van Programme d'Aide aux Tibétains, maar vooral met Geshe Thubten Khendup gaven inzicht. Waar liggen grenzen? Hoe zit dat gevoelsmatig? Wat zijn de essentiële doelen en mijn (levens) doelen? Zijne Eminentie Gosok Rinpoche weet dit altijd perfect te vertalen naar oneindig veel verder! Jammer genoeg realiseer me dat meestal pas na een half jaar of later. Tijdens het laatste bezoek in India wist een sponsor het te benoemen met: "je hebt een gedeeld leven met deze mensen". Een gedeelde levensweg met 150 monniken. Leuk, ben er heel blij mee ook als Paul, Antropoloog of Boeddhist, maar hoe nu verder?

... 'je hebt een leven gedeeld met deze mensen'

Ik denk ook nog vaker terug aan de notaris die de stichtingsakte opstelde. Heel motiverend be-

schreef hij de ontwikkeling van dit soort stichtingen: "Na 1 of 2 jaar krijgen ze problemen over visie, idealisme en ruzie over het beleid, dan na 3 tot 5 jaar blijkt een bevlogen inzet en het werken met vrijwilligers (is niet vrijblijvendheid) vaak met een gebrek aan kwaliteit, zowel individueel als in onderling functioneren de groei en stabiliteit onvoldoende te bewaken of sturen waardoor de boel inzakt. Na 5 jaar is 80% van dit soort stichtingen 'dood' en bestaan enkel nog op papier. Dan krijgen ze problemen doordat men 'beperkingen' ervaart door de verantwoordelijkheden die zijn ontstaan en door problemen in de overdraagbaarheid van taken, het gaat allemaal benauwen. Na 10 jaar weet ongeveer de helft dus 10% van de stichtingen dit in hun doelen en functioneren te verwerken waardoor ze stabiele organisaties worden. Wij zijn 10 jaar geworden.

De afgelopen jaren zijn enkele nieuwe (potentiële) doelen en/of activiteiten vanuit de Stichting ontstaan, welke in de komende tijd verder uitgewerkt gaan worden:

Studie/ontwikkelingsfonds

Het (studie/ontwikkeling/financiering)fonds vorig jaar ontstaan, ontvangt regelmatig schenkingen en de verwachting is dat we in de loop van het volgende jaar, nadat de reserves nog verder zijn toegenomen en in Bylakuppe/Ghulladahalli het werkomité is opgericht we concrete activiteiten kunnen gaan ontwikkelen: minimale kredieten of het verstrekken van studiebeurzen zowel aan studenten van Bylakuppe/Ghulladahalli als in Gosok Ladang.

Lezingen

De lezing van Geshe Thubten Khendup op 10 juli werd goed bezocht en er kwamen meerdere verzoeken om dit eenmalig te herhalen tot zelfs verzoeken om deze lezingen met een bepaalde regelmatig te organiseren en zo enkele onderwerpen verder uit te diepen. Enerzijds moet er

echter nog gekeken worden of Geshe Thubten Khendup de mogelijkheid heeft om regelmatig vanuit Parijs naar Nederland te komen. Hoewel er is sprake dat in de loop van 2006 een tweede Geshe permanent naar het centrum Detchene Eusel Ling in Parijs komt, zodat dit waarschijnlijk niet een beperking zal zijn. Anderzijds moet er nog een goede begroting worden opgesteld om de financiën te regelen, omdat dit geheel buiten de administratieve onkosten van de stichting blijft terwijl het uitnodigen van een Geshe wel de nodige onkosten met zich meebrengt: transport, verblijf, tolk, ruimte voor lezing, informatie/werving en een soort 'zakgeld'. In de rubriek kort kort kort van de nieuwsbrief zal hierover steeds worden geïnformeerd.

Coördinatie sponsoring (projecten) monniken Gosok Ladang Internationaal

Eind 2004 werd tijdens een bezoek aan Parijs duidelijk dat wij een goed inzicht hebben in het feitelijke studenten/monnikenbestand van Gosok Ladang. Door de lange samenwerking en een start tijdens mijn veldonderzoek hebben we een 'archief' vol met de levensloop van ongeveer 200 monniken. De meeste al die tijd in de Ladang maar sommige hebben een wat afwijkende levensloop: waaronder bijvoorbeeld uitgetreden en via Taiwan naar Nepal, getrouwd, gescheiden met kinderen nu werkzaam bij McDonald in New Jersey U.S.A. Voor een antropoloog (zeg academisch waswijf) allemaal natuurlijk vreselijk interessant.

We hebben een standaardisatie opgezet waardoor er een overzicht is ontstaan over de financiële ondersteuning en gelijkmatige verdeling vanuit Europa (Frankrijk, B.R.D. Italië en Nederland). Eenmaal per jaar is overleg in Parijs met alle betrokken landen. Wij hebben vaker overleg met Nathalie omdat we zowel het geld van de sponsors in Frankrijk tijdens onze jaarlijkse evaluaties meenemen maar ook goed

zicht hebben op de totale uitgaven van de Ladang en kunnen adviseren bij het formuleren en verantwoorden van projecten in de Ladang. Wij beheren het student/monnikenbestand.

Public Relations en externe betrekkingen

Geleidelijk aan zie je dat de interne werkprocedures en taakverdeling voor een rustige stabiele basis heeft gezorgd. Er ontstaat dus ruimte om op een verantwoorde wijze meer selectief te werven. Op dit moment verloopt de grootste werving via mond op mond reclame en de website. Dit zorgt voor een rustige toename van vooral sponsors voor kinderen en schenkingen voor projecten. Het vinden van sponsors voor monniken verloopt ook internationaal moeizamer en het zou ook aangenaam zijn als bij de schenkingen van donateurs iets meer zekerheid zou komen door naar een mate van structurele ondersteuning toe te werken. Hoewel er voor projectmatige werken nog allerlei ontwikkelingsmogelijkheden zijn zowel binnen het klooster Sera en Gosok Ladang als Bylakuppe/Ghulladahalli kan hier ook een grens worden bereikt. Indien er een grens van zinvolle en dus te verantwoorde besteding in zicht komt zal deze worden aangegeven, maar voorlopig zijn er nog mogelijkheden genoeg. Binnen de stichting en onder de sponsors/donateurs blijken er vrijwilligers te zijn die zich juist aangetrokken voelen om ons hier te gaan ondersteunen. Tijdens de bestuursvergadering van begin oktober zullen we dit verder gaan uitwerken in doelen voor het volgende jaar. We komen hierop terug in een volgende nieuwsbrief.

Project Oost Tibet

We hebben er al kort melding van gemaakt in een vorige nieuwsbrief maar onlangs tijdens een bezoek aan Parijs werd pas duidelijk hoe omvangrijk dit project is: het bouwen van een internaat voor 600 kinderen (basisschool en middelbare school en woonverblijven) in Kham, Oost Tibet. Ook dit verzoek gaan we tijdens de bestuursvergadering van begin okto-

ber uitgebreid bespreken. We komen hierop terug in een volgende nieuwsbrief. Het project blijkt in Nederland mensen aan te spreken omdat het in Tibet zelf ligt. Het valt ook binnen de doelgroep zoals omschreven in onze stichtingsakte maar het heeft echter een veel grootschaliger opzet en ook een andere financiële opzet dan onze huidige structuur bij projecten. De

financiële transacties en bespreken met het Chinese politieke kader lopen via Zijne Eminentie Gosok Rinpoche. Het kan in potentie interessant zijn voor grote donaties. Indien we dit project gaan ondersteunen zal het echter net als de lezingen een volledig zelfstandig sluitende financiële begroting moeten hebben.

'Tashi Delek' van de monniken van Gosok Ladang: Op verzoek een grotere afbeelding

Waarschuwing extra geld

-Paul Vleugels -

De vorige keer paste die niet meer in de nieuwsbrief, daarom krijgen jullie hem nu alsnog. Laten we zeggen waarschuwing 2, niet zo ernstig als de vorige, hoewel hij nogal wat gefronste wenkbrauwen kan opleveren. Door de directe kort werkrelatie met zowel de Bylakuppe/Ghulladahalli dorpen en Gosok Ladang krijgen sponsors soms verzoeken welke als onaangenaam worden ervaren. We hebben nog geen bericht ontvangen dat de sponsors van kinderen uit Bylakuppe/Ghulladahalli werden benaderd om extra geld, maar wel vanuit de Ladang. Omdat er ondertussen meerdere monniken zijn die

'redelijk' engels kunnen schrijven maakt dit het onbegrip alleen maar groter. Vaak vertaalt men een zin of bedoeling verkeerd in een brief of schrijft er een stuk over zonder goed begrip. Daarnaast gebruikt men soms een 'tolk' monnik zonder dus te weten of deze wel de juiste nuances weet te benoemen, ook met betrekking tot bescheidenheid en fatsoen. Zo zijn er onlangs vanuit het klooster verzoeken gedaan voor (financiële) ondersteuning. Een globaal verzoek bij een van de examens is gebruikelijk. Zeker omdat wij door onze sponsoring de rol van de familie overnemen. Normaal ondersteunt de familie en biedt de monnik zijn familie door de ondersteuning de mo-

gelijkheid tot juist handelen. Het culturele verschil over welke rol wie heeft en hoe je dit vraagt roept ook twijfels op bij de monniken. Door niet te vragen ontnemt de monnik je de mogelijkheid om goed te handelen. Met onze nuchterheid missen we het dilemma bij de monnik. Voor de monniken is het vragen voor ondersteuning dus een 'passend' verzoek. Hoewel men in toenemende mate bewust is en zoekt wat hier nu passend is. Je kunt dus gewoon op een van de vele manieren ja zeggen binnen het Tibetaans Boeddhisme welke nee betekenen (dus zoiets als 'ik zal heel erg mijn best doen').

Er zijn echter ook duidelijk niet passende verzoeken. Een rechtstreeks concreet verzoek is niet passend en voor 8.500 euro vragen, zoals onlangs in Frankrijk werd gevraagd al helemaal niet. Ook niet indien men dit wil gebruiken om familie vrij te kopen uit een Chinees concentratiekamp in Tibet. Er zijn echter ook monniken die moeite hebben met de nuances welke in de werkelijkheden kunnen bestaan (is dus gewoon liegen en bedriegen).

Niet passend is ook als men via alternatieve bankrekeningen en email adressen het geld wil ontvangen buiten de Ladang om. Het breken met de eeuwenoude kloosterregel (dat iedere monnik het geld van zijn sponsors zelf mag houden en de monnik zonder sponsor heeft het nakijken) roept nog regelmatig onder de monniken weerstanden op, vooral ook bij nieuwe monniken onlangs gevlucht uit Tibet. Dit is een van de redenen waarom wij in Nederland pas een monnik gaan sponsoren als hij al meerdere jaren in de Ladang is. Van belang is dat iedereen zich realiseert dat in de huidige regeling, waarbij een gesponsorde monnik een maandelijkse bijdrage krijgt en de rest in de gemeenschappelijke pot gaat, men gezamenlijk spaart voor grote uitgaven.

Indien men hierover vragen heeft of men zelf rechtstreeks werd benaderd, horen wij dit graag. Men neemt dit zeer serieus binnen het klooster en de stichting. Indien dit zich herhaalt zal het

consequenties hebben voor het verblijf van de monnik binnen de Ladang. Zijne Eminentie Gosok Rinpoche was hier zeer duidelijk over, een gift is een gift en dient niet verder beoordeeld te worden dan in de mogelijkheden die de gift biedt. In de samenwerking met Parijs werd dit ook uitgebreid besproken en we hebben aangegeven te overwegen om bij herhaling de sponsoring over te dragen aan andere monnik. Dit is publiekelijk een zeer zware sanctie welke niettemin door het werkcomité in de Ladang positief werd ontvangen.

Ik ben bij een van de toespraken geweest in de Ladang toen dit beleid werd aangekondigd en kon die, ook al was die in het Tibetaans, 'letterlijk' volgen. Met knikkende knieën denk ik dat we het hier voorlopig bij laten. De strekking was duidelijk, zeer duidelijk.

De wenkbrauwen zullen waarschijnlijk nog meer gefronst worden bij het feit dat examens echt tussen de 10.000 tot 25.000 euro kunnen kosten. Gosok Ladang levert veel en op uitzonderlijk hoog niveau studenten af. Er zitten hier meerdere studenten tussen welke deze eeuw rechtstreeks in de regering gaan plaats nemen. De meeste studenten echter voltooien deze studie maar gedeeltelijk en ronden hem traditioneel af zonder de examens. Normaal werd in Tibet indien in een familie het voorrecht, dat een zoon/monnik en student op dit niveau kan afstuderen, landerijen verkocht om deze examens te bekostigen. Veel van de religieuze voorwerpen in Tibet zijn juist voor soort gelegenheden gemaakt en maken sindsdien sommige al eeuwenlang onderdeel uit van wat wij 'mooie Tibetaanse spulletjes' zijn gaan noemen. De monnik in Gosok Ladang welke dit jaar gaat afstuderen als Geshe Lharampa (zijn zesde examens), laat voor bijvoorbeeld 5.000 euro 10 grote Thanka's schilderen en schenkt die aan het klooster. Daarnaast moeten de studenten tijdens deze examens soms dagen of weken het hele klooster voeden (nu 7.500 monniken). In een klooster waar 'onze' gelofte in armoede

niet kan bestaan is dit dus een vorm van nivelering, een manier om onderling geld en goederen te delen door bewuste keuzes. Vervolgens hoor ik nu iedereen zeggen waarom schrappen ze die regel niet! Er bestaan echter geen mensen die snel eeuwenoude gebruiken opzij schuiven. Tibetaanse monniken zijn ook mensen dus ... EN deze regel afschaffen zegt ook een beetje 'wij gaan niet terug naar Tibet' een nogal emotioneel onderwerp! EN veel van deze onkosten

zijn zo religieus verankerd in rituelen en filosofische betogen dat er nog heel wat water door de Sangpo moet stromen voordat men dit allemaal heeft weten aan te passen. Tja en dan hebben wij onszelf nog, we zitten er zo met onze neus op, dat we dus ook denken de 'beperkingen' te 'zien' van het leven als een monnik. Terwijl aan de andere kant hoe vaker ik in de Ladang kom, mijn twijfel enkel toeneemt, of ik er wel wat van 'snap'!

Kort

Nieuws uit Bylakuppa/Ghulladahalli

Op de valreep kreeg ik Tenzin Rabten te spreken via een nogal krakende telefoonverbinding. De regentijd is dit jaar zo vroeg en uitzonderlijk hevig begonnen dat men de werkzaamheden op de school heeft moeten onderbreken. Enerzijds moest iedereen werken op zijn eigen velden om te voorkomen dat door de dagen aanhoudende stortregens de volledige oogst zou wegspoelen maar ook in de dorpen moest men zorgdragen dat de modderstromen niet funderingen zouden uitspoelen. Anderzijds was de bodem bij de school zo doordrenkt dat men geen stabiele fundering kon aanbrengen waarop het schoolplein zou worden gelegd. De materialen zijn wel allemaal aangeschaft. De verwachting is dat men aan het eind van de regentijd (september) weer kan beginnen met de voorbereidingen en nadat alles enige weken heeft kunnen opdrogen in oktober met het feitelijke werk. Men hoopt alles klaar te hebben voordat men zelf weer moet oogsten (afhankelijk van het gewas is dat begin oktober (maïs en suikerriet) maar kan ook net voor winterregentijd (gember via irrigatiepompen) in december zijn).

De 22 Gelek's van Nepal

In Nepal zijn de tweeëntwintig Gelek's veilig aangekomen. De meeste van deze kindermonniken blijken uit de door guerrilla en burgeroorlog verscheurde en naar onafhankelijke strevende regio's in Oost India te komen. Ze zijn door hun families aan het klooster 'gegeven' omdat men niet goed voor ze kon zorgen. De meeste stammen af van volkeren verwant aan de enkele kilometer naar het noorden 'net' over het Himalaya wonende Tibetanen. Ze zullen eerst tijd rust krijgen in het klooster in Nepal (voetballen, ontluizen, dagelijkse gebeden, drie maaltijden per dag, een doos kleurpotloden en leren lezen en rekenen) zodat ze ook kunnen herstellen omdat velen ziek zijn.

